

WIE EENMAAL LIEGT....

(Wer einmal lügt...)

Blijspel in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIE EENMAAL LIEGT.... - WER EINMAL LÜGT...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jozef Giechelheim - heer des huizes, 35 jaar

Roos - zijn vrouw, 30 jaar

Ilse Komniet - Roos's moeder, rond 50 jaar

Reinier Rondzegel - Roos's vader, midden 50

Benno Hofman - buurman van Jozef, ca. 40

Lenie - zijn vrouw, 30 - 40 jaar

Sabrina - collega van Roos, 22 jaar

Pater Bernhard - oom van Jozef, ca. 60 jaar

DECOR:

Woonkamer. Voor het spel noodzakelijke requisieten: sofa, een stoel, kleine tafel, kast, telefoon. Aan de achterkant van het toneel is de algemene ingang, de linkerdeur gaat naar de keuken en de eetkamer. Rechts de toegang tot de overige ruimtes en de achterdeur.

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het gordijn opengaat, is Roos bezig wijnglazen met een droge doek af te wrijven en op tafel te zetten. Ze is in een uitgesproken goede stemming. Ze zingt een of andere bekende tophit; als het kan, erg vals. Intussen ademt ze in alle glazen, wrijft ze schoon, houdt ze tegen het licht en poetst ze glanzend. Omdat ze daarbij ononderbroken vals zingt, moet het geheel een komische indruk geven. Dan komt Jozef van rechts op. Hij is gewoon gekleed. Roos heeft haar feestkieren aan.

JOZEF: *(blijft in de deuropening staan; trekt een gezicht alsof hij kiespijn heeft. Hij wacht, tot Roos even stil is; intussen houdt hij de handen voor zijn oren)* Vogeltjes die 's middags zo zingen, zijn voor de poes!

ROOS: *(laat haar goede humeur niet verknoeien)* Je bedoelt, vogels die 's morgens zingen... Bovendien hebben we niet eens een poes. *(draait haar wang naar hem toe voor een kus)*

JOZEF: *(kust haar vluchtig)* Wat is er vandaag voor bijzonders, dat je mij met je gezang verrast?

ROOS: *(stralend)* Vond je 't mooi?

JOZEF: Ik heb voor alle zekerheid alle ramen en deuren maar dichtgedaan, want anders denken de burens dat ik je sla.

ROOS: Praat geen onzin. De hele wereld weet dat je dat nooit zou doen.

JOZEF: De hele wereld misschien wel, maar de burens misschien niet. En mijn schoonmoeder vast ook niet.

ROOS: Die burens weten het allemaal. En mijn moeder ook. En verpest mijn goede humeur nou niet.

JOZEF: Mag ik daarvan ook de redenen weten?

ROOS: Doe nou maar niet, of je nergens van weet. Vandaag is het onze grote dag.

JOZEF: *(kijkt haar met grote ogen aan)* O ja?

ROOS: *(terwijl ze verder gaat met glazen oppoetsen)* Er gaat zodadelijk wel een lampje branden. Vandaag zijn we tien jaar getrouwd.

JOZEF: *(geschrokken, tegen het publiek)* Lieve help, dat ben ik helemaal vergeten. *(gehaast tegen Roos, met een gekunsteld glimlachje)* Als je denkt, dat ik geen cadeautje voor je heb, dan moet ik je teleurstellen. Ik heb een... eh... geschenk.

ROOS: Wat lief, dat je iets voor me hebt. Maar daar heb ik eigenlijk niet aan gedacht.

JOZEF: Waaraan dan wel?

ROOS: Nou moet je ophouden! Waar praten wij de laatste weken steeds over?

JOZEF: Waarover dan?

ROOS: (*houdt het wijnglas boven haar hoofd*) Je boft, dat we weinig glazen hebben, anders sloeg ik er eentje op je kop aan diggelen.

JOZEF: Dank je, dat je deze beker aan mij voorbij laat gaan.

Maar ik weet nog altijd niet wat je bedoelt.

ROOS: Ik bedoel het feest dat we vandaag geven.

JOZEF: Oh, je bedoelt het feest dat we geven... (*heeft plotseling een idee, duidelijk*) Wat zeg je, geven wij vandaag een feest?

ROOS: (*zuchtend*) Jazeker, we geven vandaag een feest.

JOZEF: Een feest? (*verheft zijn stem nog meer*) Wij geven een feest? Geen sprake van!

ROOS: Kom nou! We praten er iedere keer over. Bijna elke dag...

JOZEF: (*onderbreekt haar*) En ik heb iedere keer gezegd dat ik geen feest wil.

ROOS: Ja, ja, je hebt ook al vaak gezegd dat je met roken wilde stoppen en dat heb je nog steeds niet gedaan.

JOZEF: Dat is heel iets anders.

ROOS: Natuurlijk is dat iets anders. Maar als je over het roken van mening bent veranderd, kun je dat in dit geval ook doen.

JOZEF: (*luid*) Maar wat het feest betreft, verander ik in geen geval van mening!!

ROOS: Stel je niet zo aan. Bovendien kunnen we niet meer terug. Ik heb iedereen al uitgenodigd.

JOZEF: Wat?!

ROOS: Als iedereen komt, zijn we met z'n achttienen.

JOZEF: Ben je gek geworden?

ROOS: Welnee, schat. Gelukkig niet. (*wil hem kussen*)

JOZEF: (*deinst terug*) Je hebt doodgewoon achter mijn rug om achttien mensen uitgenodigd?

ROOS: (*droog*) Niet achter jouw rug. Gewoon, via de telefoon.

JOZEF: (*sarcastisch*) Aha, madam denkt grappig te zijn. Je houdt niet alleen geen rekening met wat ik graag wil, je maakt me ook nog belachelijk!

ROOS: Nou, als jij je ook zo aanstelt. Veel echtparen die tien jaar getrouwd zijn, vieren het en wij maken daar geen uitzondering op.

JOZEF: (*woedend*) Verdomme nog aan toe, ik heb toch gezegd dat ik geen feest wil! Ik heb altijd al een hekel gehad aan zulke feesten, dat weet je toch?

ROOS: Ja, dat weet ik... En tot nu toe heb ik dat ook steeds gerespecteerd. Maar ditmaal doen we het net andersom. Jij gaat nu mijn wens respecteren. (*geheimzinnig*) Je zult zien, dat het de moeite waard is.

JOZEF: Zeg, hoor je zo slecht? Ik wil dat feest niet!

ROOS: Wind je niet zo op. Als alle gasten er zijn, zul je blij zijn dat ik het feest georganiseerd heb. Soms moet je mensen met een beetje dwang helpen, gelukkig te worden.

JOZEF: *(schreeuwt)* Ik laat me niet dwingen! Nooit! *(de deurbel gaat)*

ROOS: *(op gedempte toon)* Schreeuw niet zo hard!

JOZEF: Is dat misschien de eerste gast?

ROOS: *(op weg naar de deur)* Ach kom nou, dat is vast mijn moeder. *(af door achterdeur)*

JOZEF: *(kreunend)* Alsof die geen gast is. Dat is de ergste gast van allemaal... Die steekt overal haar neus in... *(Ilse komt met Roos binnen. Ze probeert altijd, zich volgens de laatste mode te kleden maar heeft een verschrikkelijk gevoel voor kleurencombinaties. Ze draagt een grote strohoed. Jozef is zo op een stoel gaan zitten, dat hij niet direct te zien is)*

ILSE: Ach, is je lieve Jozefje er niet? *(Jozef vertrekt zijn gezicht richting publiek; duwt zijn gebalde vuisten tegen elkaar)*

ROOS: *(gaat naast de stoel staan)* Natuurlijk is hij er. Jozef, mijn moeder is er. *(Jozef verroert zich niet. Roos nadrukkelijk)* Hebt je het gehoord? Mijn moeder is er! *(Jozef zwijgt. Roos verwijtend)* Jozef, wat heeft dat te betekenen? Je kunt haar op zijn minst even goeiedag zeggen.

ILSE: *(is ook naar Jozef's stoel gekomen)* Hallo, Jozefje.

JOZEF: *(mokkend, op bromtoon)* Goedemorgen!

ROOS: *(berispent)* Doe niet zo stom! Het is middag!

JOZEF: Goedemiddag!

ROOS: *(kreunend)* Lieve God, dat kan wat worden.

ILSE: *(met een kunstmatig lachje)* Ach, heeft het lieverdje een boze bui?

JOZEF: *(woedend)* Dat heb je goed in de gaten! Ik ben kwaad. Ik ben heel kwaad!

ILSE: *(tegen Roos)* Wat is er aan de hand? Hebben jullie ruzie gehad?

ROOS: Wel nee. Hij heeft alleen maar de pest in. Hij wil geen feest.

JOZEF: Zo is het precies. Ik wil niet, dat er in mijn huis zo'n idioot feest gevierd wordt. Niemand heeft er iets mee te maken, hoe lang ik al getrouwd ben.

ROOS: Iedereen die op ons feest komt, weet dat we tien jaar getrouwd zijn.

JOZEF: *(stuurs)* Dat zijn er meer dan genoeg.

ILSE: *(strijkt over Jozef's haar)* Ooooooch, is mijn Jozefje bokkig?

JOZEF: *(duwt geërgerd haar hand weg)* Laat dat! Ik laat me in geen geval ompraten.

ILSE: *(tegen Roos)* Heb je hem dan niets verteld over de verrassing?

JOZEF: En verrassingen hoef ik helemaal niet!

ROOS: *(zuchtend)* Dat wist ik al, daarom heb ik hem niets gezegd.

JOZEF: Dan is alles zo klaar als een klontje. Als jij toch al weet, hoe ik reageer, dan moet je nu maar de telefoon pakken en iedereen afbellen. *(er wordt gebeld)*

ROOS: *(op weg naar de deur)* Dat kun je mooi vergeten. *(af)*

ILSE: En bovendien ben ik er al.

JOZEF: *(steunend tegen het publiek)* Die draag ik als een straf uit de hemel.

ILSE: Wat zei je?

JOZEF: *(gehaast)* Je kunt in hemelsnaam hier blijven. *(Roos komt binnen met buurman Benno. Benno houdt twee opgeblazen ballonnen achter zijn rug verstopt)*

ILSE: *(tegen Jozef)* Mij kun je er tenminste niet uitgooien.

BENNO: *(stralend)* Kom ik even mooi op tijd? Ik heb altijd al een logeplaats willen hebben bij een gevecht tussen schoonmoeder en schoonzoon.

JOZEF: Heb jij even pech. We vechten niet.

ROOS: *(dreigend)* Dat ontbreekt er nog maar net aan.

BENNO: Jammer. *(loopt met een stralend gezicht naar Jozef, overhandigt hem een luchtballon)* Van harte geluk gewenst met je tiende trouwdag.

JOZEF: *(pakt de ballon aan, pakt zijn sleutelbos en laat de ballon met een chagrijnig gezicht knappen)* Nu weet je gelijk, wat ik daarvan vind.

ROOS: *(nu helemaal kwaad)* Wat heeft dat te betekenen, Jozef? Je hebt nu wel lang genoeg zitten mokken!

JOZEF: Hoe weet jij dat nou? Ik begin nu pas goed.

BENNO: *(laat zijn goede humeur niet bederven)* Laat hem maar, Roos. Als vriend des huizes heb ik erop gerekend en alvast nog een ballon meegenomen. *(geeft de tweede ballon aan Roos)* Jij krijgt de ballon met inhoud. Als je zin hebt om uit te gaan, laat je hem gewoon knappen... *(strijkt Jozef over zijn haar)* ...net zoals onze Jozef bijna. En dan heb je genoeg kleingeld. *(schudt de ballon heen en weer)*

JOZEF: *(duwt woedend Benno's hand weg)* Hou op! *(sarcastisch)* Zelfs mijn beste vriend is tegen mij.

BENNO: Waarom ben ik tegen je? Als je zoet bent, neemt Roos je toch mee.

ROOS: Daar moet ik eerst nog eens goed over nadenken. In ieder geval niet, als hij zo zit te mokken.

BENNO: Heeft hij iets uitgespookt?

ILSE: Hij wil het feest afzeggen.

BENNO: *(kijkt Jozef vol onbegrip aan)* Zeg, heb je ze niet allemaal meer op een rijtje?

JOZEF: Dat gaat jou niets aan! Ik ben degene die vandaag tien jaar getrouwd is. En ik heb met mezelf afgesproken, dat de hele wereld dat niet hoeft te weten.

ILSE: De hele wereld interesseert het ook totaal niet. Alleen een paar vrienden en bekenden.

JOZEF: En die hebben er ook niets mee te maken.

ILSE: Hou op met de grote sikkeneur uit te hangen. Kijk liever, wat ik speciaal voor jullie feest gekocht heb. *(draait eenmaal om haar as)*
Hoe vind je mijn strohoed?

JOZEF: *(droog)* Alsof hij uit je hoofd gegroeid is.

ROOS: Je bent een mispunt, weet je dat?

ILSE: Ach, laat hem maar. Hij heeft er geen verstand van.

JOZEF: Die hoed heeft wel een voordeel. Als hij uit de mode raakt, kun je hem altijd nog aan de koeien te vreten geven.

ROOS : Voor het geval je van plan bent, mij met je snerthumeur de zenuwen op het lijf te jagen...

JOZEF: *(schreeuwt)* Ik heb geen snerthumeur!

ILSE: Natuurlijk niet. Je bent altijd in dezelfde ellendige stemming.

JOZEF: Alleen wanneer jij opduikt!

ROOS: Zo, en nu is het meer dan genoeg! Je excuseert je onmiddellijk bij mijn moeder.

JOZEF: *(draait zich om)* Ik pieker er niet over.

BENNO: Weet je, waar jij me aan doet denken? Aan iemand, die ze bij het huisvuil hebben gezet en die ze vergeten zijn mee te nemen.

JOZEF: *(verbitterd)* Wonderbaarlijk! Bravo! Ik heb altijd al gedacht dat een echte vriend zo doet.

BENNO: Dat is toch ook zo. Je gedraagt je als de laatste mens op de wereld. Al weken lang praten we over het feest en...

JOZEF: Ik heb altijd gezegd dat ik het niet hoefde.

BENNO: Ja, ja, je hebt ook steeds niets willen weten van de nieuwe buurvrouw, tot je zag dat...

JOZEF: *(valt hem in de rede)* Dat is heel wat anders!

ROOS: *(sarcastisch)* Natuurlijk is dat iets anders. Dat is een jonge, knappe vrouw...

JOZEF: *(geërgerd)* Wat een onzin...

ILSE: Ophouden! Je gaat op je trouwdag toch geen ruzie maken.

ROOS: Maar, mama, we hebben geen ruzie.

JOZEF: *(twistziek)* We kunnen ruzie maken zolang we willen...

ILSE: Stop! Uit! Ik wil er geen woord meer over horen!

JOZEF: *(tegen Benno)* Zie je, dat is mijn schoonmoeder. Ze kan alles verdragen, behalve huzarensalade en tegenspraak.

ILSE: Hoe kom je op dat idee? Ik heb nooit last van huzarensalade.

JOZEF: (*tegen Benno*) Wat zei ik je? Wat zei ik je?

ROOS: (*zacht, rustig*) Alsjeblieft mama, begin jij nou ook niet. (*tegen Jozef*) En gebruik jij je verstand. De gasten komen zo.

JOZEF: Wat wil je dan? Ze zijn er toch al?

ROOS: Doe me dan een plezier en ga naar de winkel om de drankjes te halen. 't Is allemaal al besteld en het staat klaar. Je hoeft het alleen maar op te halen.

JOZEF: (*windt zich weer op*) Wat denk je wel? Dat ik me voor een feest dat ik niet wil kapot sjouw?

ROOS: Je hoeft alleen maar een paar flessen wijn en bier te halen.

JOZEF: Ja ja, dat ken ik. Een paar flessen wijn en wat bier... Ik zie me al onder het gewicht in elkaar zakken. Als ik het allemaal eerder had geweten, had ik je een ezel gegeven als huwelijkscadeau.

ILSE: Helemaal niet nodig. Roos heeft er al een.

JOZEF: Zo! Zo! Nu is het meer dan genoeg! Dat laat ik me niet langer aanleunen! Weet je wat? Vier dat stomme feest maar zonder mij! Ik wilde het toch al niet hebben. Ik ga naar mijn kroeg. (*loopt richting buitendeur*)

ROOS: (*rustig, bijna onverschillig*) En wanneer kom je terug?

JOZEF: (*opschepperig*) Ik kom terug wanneer ik dat wil!

ROOS: Goed, maar geen minuut later, is dat duidelijk? En op de terugweg breng je de drankjes mee.

JOZEF: Je kunt me wat. (*af*)

ILSE: (*ontzet*) Je laat hem toch niet gewoon zo gaan?

ROOS: (*gelaten*) Die komt wel terug, maak je geen zorgen.

ILSE: Ja, vannacht en stomdronken.

BENNO: (*twijfelend*) Nou ja, ik weet het niet. Hij was wel erg woest.

ROOS: Die komt wel. Als iemand hem kent, dan ben ik het wel. Waar is Lenie?

BENNO: Toen ik wegging, stond ze nog voor de spiegel. Ze had de pleisterlaag al op. Alleen het schilderwerk duurt wat langer.

ILSE: Ik kom je wel in de keuken helpen.

ROOS: Nee hoor, jij bent vandaag alleen maar gast.

BENNO: Zeg eens, weet Jozef eigenlijk, wie er allemaal uitgenodigd zijn?

ROOS: Nee, natuurlijk niet.

BENNO: Waarom niet?

ROOS: Omdat het een verrassing moet zijn. En als ik het hem voor de tijd zeg, is de verrassing er af..

ILSE: Daar heb je gelijk in. Wie komen er dan? (*er wordt gebeld*)

BENNO: Dat zal Lenie zijn.

ROOS: (*gaat naar de deur*) Ik hoop het. (*af*)

ILSE: *(tegen Benno)* Weet u meer dan ik?

BENNO: *(grijnzend)* Als vriend des huizes weet ik alles. Bovendien was een van de verrassingen mijn idee.

ILSE: *(gaat dichterbij naar Benno toe, geeft hem een kameraadschappelijke por)* Kom op, maak me niet zo nieuwsgierig.

BENNO: *(nog altijd grijnzend)* Als ik dat doe, zegt Jozef geen woord meer tegen me.

ILSE: Kom op, hij hoeft het toch niet te weten te komen.

BENNO: U ook niet. *(Roos komt binnen met haar vader Reinier. Reinier draagt een pak met stropdas. Hij heeft een grote bos bloemen in zijn hand)*

ILSE: *(onmiddellijk geprikkeld)* Betekent dat soms de beloofde verrassing?

REINIER: *(tegen Roos)* Ik zei je toch al dat ze niet echt enthousiast zou zijn.

ILSE: 'Niet echt enthousiast' is ontstellend overdreven! *(ze praat steeds harder)* Ik ben kwaad! Ik ben woedend! Ik ben compleet buiten mezelf!

REINIER: *(tegen Roos)* Nu weet je, waarom ik me nooit meer bij je heb laten zien.

ROOS: Mama, hou je alsjeblieft rustig...

ILSE: Je wilt toch niet van me verlangen dat ik nog een minuut langer met deze man onder één dak blijf...

ROOS: Mama, hij is mijn vader en hij was twaalf jaar jouw man...

ILSE: Herinner me daar niet aan. Ik heb het zo al moeilijk genoeg.

ROOS: Ik heb mijn vader voor het laatst gezien toen ik achttien werd en dat is intussen al twaalf jaar geleden.

ILSE: Dat is mij glad onverschillig. Ik blijf geen seconde langer hier. *(wil naar de buitendeur)*

ROOS: Mama, als je nu weg gaat, praat ik nooit meer met je.

REINIER: *(grijnzend)* Best hoor. Dat houdt ze nooit lang vol.

ILSE: *(is al bij de deur, vecht een ogenblik met zichzelf, draait zich dan om)* Goed dan, ik blijf. *(tegen Roos)* Maar alleen vanwege jou.

BENNO: Dat doet me plezier, maar...

ILSE: *(valt hem in de rede)* Laat maar!

REINIER: *(geeft de bos bloemen aan Roos)* Mijn lieve dochter. Hartelijk gefeliciteerd met je tiende trouwdag. Ik hoop, dat we op een goede dag ook je zilveren bruiloft kunnen vieren...

ILSE: Dat moet jij zeggen...

ROOS: Mama, alsjeblieft!

REINIER: Laat maar, lieve kind. Dat ene uurtje, dat ik jammer genoeg maar kan blijven, houd ik het nog wel vol...

ROOS: *(teleurgesteld)* Wat, blijf je maar een uur?

ILSE: Goddank.

REINIER: Het spijt me verschrikkelijk, maar er kwam zakelijk iets tussen.
En waar is je man?

ILSE: 't Is nog net als altijd! Een stel hersens als een zeef. Je onthoudt niet eens gezichten. *(duwt Benno naar voren)* Hier staat hij toch. Je hebt hem al eens gezien.

ROOS: *(snapt het absoluut niet)* Maar mama...

ILSE: Ja, ja, 't is wel goed, hoor. *(met een vals lachje tegen Reinier)* Tja, zo gaat dat als je een dagje ouder wordt...

REINIER: *(geërgerd, omdat hij denkt betrappt te zijn)* Gooi me mijn leeftijd niet voor mijn voeten. Je bent net zo oud... Ik heb hem natuurlijk wel herkend. *(legt een arm om Benno's schouder, draait zich om naar Ilse)* Als jij hem net zo lang niet gezien had als ik, zou jij hem ook niet direct herkennen. *(tegen Benno)* Hoe gaat het met je, Jozef? Heb je altijd goed voor mijn kleine dochter gezorgd?

BENNO: *(heeft er de hele tijd nogal belabberd bij gestaan)* Ik geloof dat ik eerst... *(ziet Ilse's dreigende vuist, knikte haastig)* Ja hoor, ik heb goed op mijn kleine haasje gepast.

ILSE: *(streelt haar vuist, glimlacht Benno toe)* Dat heeft hij. Ik kan het bevestigen.

ROOS: Mama, zo gaat het helemaal...

ILSE: *(port Roos heimelijk met haar vuist in de ribben, glimlacht tegen Reinier)* Roos heeft gelijk. Jullie mannen moeten nu maar een poosje de tuin in. Mannen hebben elkaar altijd wel wat te vertellen. Over voetballen of zo.

REINIER: Ja, dat doen we zodadelijk. Maar eerst wil ik mijn cadeau geven. *(pakt een envelop uit zijn jaszak)* Omdat ik niet wist wat ik jullie zou geven, dacht ik 'ik geef ze gewoon een stukje papier met een getal erop met een paar nullen'. Dit papiertje heeft het voordeel dat je er op elk moment geld van kan maken. *(geeft Benno de envelop)*

BENNO: Dat is ontzettend aardig... *(ziet, hoe Ilse haar handen in elkaar knijpt alsof ze iemand de nek wil omdraaien, gehaast)* Beste schoonvader... *(terwijl Ilse tevreden knikt, neemt hij de envelop in ontvangst, kijkt met grote ogen naar het bedrag)* Dat... dat is ontzettend aardig van u...

ROOS: *(rukt Benno de cheque uit de hand)* Ik ben de Minister van Financiën! *(werpt een blik op de cheque, blij verrast)* Dat is toch... dat is...

REINIER: *(nadrukkelijk. Met een blik naar Ilse)* Tienduizend gulden, ja, dat weet ik. Maar mijn enige dochter is het waard. 't Is een kleine schadeloosstelling, omdat ik me zo lang niet bij haar heb laten zien... *(werpt Ilse een vernietigende blik toe)* Ik mocht toch niet... En het is

ook een klein excuus omdat ik, zoals ik al zei, maar een uurtje kan blijven. Ik moet vandaag nog naar New York.

ILSE: *(met een stralend vals lachje)* Maar dat hindert niets. Niemand vindt dat jammer.

ROOS: *(nijdig)* Mama, je gaat te ver! Papa is mijn gast, en het spijt me heel erg dat hij niet lang kan blijven!

REINIER: *(zacht tegen Roos)* Laat maar. En ik ben immers gewend aan haar kwaadaardigheden van vroeger. Ik ga met je man de tuin in, en jij praat intussen maar eens duchtig met je moeder...

ROOS: *(wijst naar Benno)* Maar hij is niet...

ILSE: *(geeft Roos weer een por in de ribben)* Maar lieve kind, laat de beide mannen toch een poosje de tuin ingaan. *(tegen Benno)* En jij, Jozefje, zorg goed voor je schoonpapa. Je kunt hem het beste achterin de tuin brengen waar de landmijnen liggen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto